

Dankbaar gedenken wij hen en de bijdrage die zij, elk op hun plaats en op hun wijze, aan onze universitaire gemeenschap hebben gegeven. Tot de dood toe zal Hij ons leiden, staat aan het slot van psalm 48, vergezeld van de opwekking: Laten we elkaar en de volgende generaties vertellen van de verbondstrouw van onze God. Ik verzoek U een korte stilte in acht te nemen.

* * *

Door het moedig te dragen wordt leed verzacht, en op den duur overwonnen.

Het ligt voor de hand in dit verband te denken aan het leed dat door de regering van Zuid-Afrika aan onze eredoctor Beyers Naudé is aangedaan. Sinds oktober vorig jaar is een zgn. „banning order” tegen hem van kracht. Onze universiteit heeft in telegrammen o.a. aan de Zuid-Afrikaanse ambassadeur geprotesteerd tegen deze plotselinge verscherping van repressieve maatregelen.

Nog een eredoctor van de VU, Dom Helder Camara, had met moeilijkheden te kampen. Het College van Bestuur heeft in maart aan het Vaticaan zijn grote bezorgdheid kenbaar gemaakt over het reisverbod dat aan Dom Helder Camara zou zijn opgelegd. In een brief aan de rector heeft Dom Helder de VU bedankt voor deze hem verleende morele ondersteuning.

De oude garde dunt verder uit. We moesten afscheid nemen van de heer H. van Namen, die meer dan 30 jaar penningmeester was van de Vereniging voor wetenschappelijk onderwijs op gereformeerde grondslag en vanaf de start voorzitter van het bestuur van het Academisch Ziekenhuis. Hij heeft zich op de hem eigen wijze ingezet voor ziekenhuis en universiteit en verdient daarvoor grote erkentelijkheid. Zijn opvolger als penningmeester is drs. G. A. Vette, die ik vorig jaar vanaf deze plaats al heb vermeld als nieuw lid van het Bestuur van de Vereniging. Als voorzitter van het ziekenhuisbestuur volgde de heer J. Lanser de heer Van Namen op.

Van degenen die onze werkgemeenschap hebben verlaten vermelden wij — volgens de bestaande traditie — de namen van de kroondocenten in dit verslag.